

Պատրաստութիւնը, որուն կ'հնմարկէ մարդ իր անձը, իր մէջ երեւան կը բերէ նոր և հրաշալի զործարաններ, զործելու սփական ընդունակութիւններ, կուտայ իրեն կեանքը ապրելու որոշ ինքնայտուկ ուղղութիւններ: Հետեւ՝ բնութեանդ պահանջներուն, մտիկ ըրէ զուն քեզի, էռքեանդ խորքերուն ձայնները ժողվերու և պատգամներուն ունկնդրելու համար: Ապրէ՛ կեանքը իր կատարելութեան ու լեցունութեանը մէջ, այնպէս ինչպէս որ ալբուած է քեզի: Արացո՞ւր ճակատազիրդ: Այս պայմանով միայն պիտի տրուի քեզի իրական մեծութիւնը, այս կերպով միայն պիտի իրագործուի տիրելու, հրամացելու աենչը: Մարդիկ այն ատեն քեզի պիտի նային լեռան մը գագաթին նայելու պէս, որ արեւին անդրանիկ ճաւազայթները կը տեսնայ: Քեզի պիտի հնազանդին, քեզմէ պիտի սուաջնորդուին: և զուն այդ վիճակիդ մէջ ա՛ւ պիտի չուզես պզտիկնալ, երբ կեանքի վերջալոյսին կը հասնիս, պիտի չուզես ևս դառնալ անցած ճամբուկ վրայ: Գանզի քու կարձ կեանքիդ մէջ զարձուցիր կեանքին ինչ որ ան տուած էր քլզի համար: ապրեցար կեանքը զարերու համար: մշտական մեծութեան իրաւունքը շահեցար:

Այս, որչա՞փ մարդիկ կան որ կը շնչեն առանց կեանքը ապրելու: ասոնք Դոփտի ինո՞չ պէս կը նային իրենց ետեւը, ձախողած կեանքի մը քարացումին մէջ:

Հետեւողութեամբ Շ. Վակների

Երուսաղէմ

Գ. Մ.

“ԴՈՒՔ Է՞ ԼՈՅՍ ԱՇԽԱՐՁԻ”

Մաք. Ե. Ա:

Կը պատմուի թէ փարսոսի մը վերտիկացի և փոքրիկ լոյսի մը մէջ խօսակցութիւն մը տեղի ունեցած է: Փոթորկալից զիշեր մը փարսոսի հակիչը վառելով փոքրիկ լոյսը, երբ կը պատրաստուի մեծ փարսոսի զայտաթն ելլեւ, ինչ կ'ուզես ինձմէ, կը հարցնէ լոյսը, այնչափ պղափի եմ որ ոչ զիս չի տեսներ, տուած լոյսս ալ շատ տկար է:

«Մի՞ փախնար, կը պատասխանէ, հրակիչը, այլ միայն յարատեւէ վառելու, մինչեւ որ վերջացնէմ զործս, որ քեզ հետպէտք է կատարենքը, ի ինքը կ'ելլէ ուղորապտոյս երկար աստիճաններու զայտթը, լոյսը ձեռքը բռնած:

Վերջապէս կ ը հասնի զագաթը և այդ տկար լոյսով կը վառէ զօրաւոր փարսոսը, որ իր ճառագայթները կը դրկէ մղոններ անդին, կատարած ծովու ամենի ալիքներով ուսուծ կոնակներու վրայ, և շատ չոգենաւուններ այդ զիշեր կ'ազատին ժայռերուն զարնուելու և իրար բախելու վասանգէն: Հաւատարիմ փոքրիկ լոյսին պաշտօնը լըմնցած էր այդ բոպէին՝ երբ չոգենաւունները ազատեցան փորձանքէն: հսկիչը գիտէ:

Կ'ուզե՞ս, եթէ հարկը պահանջէ, ըլլաւ սփոքրիկ լոյս մը, որպէս զի Տէր Աստուած քիզմէ օգուտ մը տեսնէ կրկին վառելու համար փարսուները, որպէս զի անոնք կարենան ազատել շատերը նաւարեկութենէ: Դուն չես զիտէր ինչպէս, ինչ կերպով, բայց փարսուի հսկիչը զիտէ: Կ'ուզե՞ս այդ զործը:

Պօրուան

Թրգմ. Առամաներեն

ՆԵՐՄԵՍ ՔՆՆՅ. ԱԲԱՔԵԼԵԱՆ

ՀԱՅԵՐՆԻ ԵՐԵՒԱՆԵԱՆ ՈՒՂՂԱԳՐՈՒԹԵԱՆ ԽՆԴԻՐԸ

Հ. Ս. Ա. Հ. Ք Դիտուրեան և Արուեսի ինսիլուտի կողմէն «Համադրախան Աղյուսակ» մը զրկուած է Հայաստանէն դուրս գրտնուող Հայ և օտար և ձեռնհաս անձերու, անոնց ալ կարծիքը իմանալու համար Երեւանի մէջ զարբնուած և այդ աղիւսակին մէջ համադրուած ուղղագրական առաջարկներու մասին:

Աղիւսակը կը հրատարակենք նոյնութեամբ՝ զաղափար մը տուած ըլլալու համար այն ջանքերու և ճիգերու վրայ, հորսի. Հ. Ք Կառավարութիւնը ի գործ զրած է մեր թանկազին հայերէնի ուղղագրութիւնը այլանգակիւ նույսակով:

Նոր ուղղագրութեան ասպետները վերջապէս զտած են կազապար մը՝ անինայ շարչարուած և անհարկի չարչարուած հայերէնին եղծութենքը ձեի մը բերելու համար: Ասիկայ զոհացուցիչ քայլ մըն է, և յոյս կը ներշնչէ թէ բոլորովին զեն պիտի զցեն այս սիստ նորութիւնները: Բայց զժրախտարար չորս Հայ մասնագէտներ ամէն կերպով համաձայն չեն իրարու կարծիքին:

Հայաստանէն զուրս զտնուող Հայ և օտար մասնագէտներու առջև աղիւսակ մը